

Húsz éves a Lorántffy

Ötvenegy első osztályos közös műsora, a gimnáziumot kezdő huszonhét diák fogadalomtétele, Molnár Tímea igazgató asszony ünnepséget bezáró szavai: „a 2012-2013. tanévet

megnyitom” – ezek voltak a Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola és Gimnázium idei tanévnyitójának megszokott mozzanatai.

Ami az idei tanévnyitót mégis egészen mássá tette: az 1992-ben alapított iskola a tanévnyitó ünnepség keretében ünnepelte fennállása húsz éves évfordulóját.

Sok kedves vendégeket köszönhetett a Lorántffy és a kaposvári gyülekezet ezen a forró szeptember eleji délutánon: Isten ígését Köntös László egyházkerületi főjegyző hirdette, de részt vett az ünnepségen Nagy Csaba somogyi esperes, Gelencsér Attila, Somogy Megye Közgyűlésének elnöke, Oláh Lajosné kaposvári alpolgármester, a csurgói és zilahi testvériskolák küldöttsége, valamint a zilahi és zselízi testvérgyülekezetek küldöttsége is.

Levélben köszöntötte a születésnapját ünneplő iskolát a Dunántúli Református Egyházkerület elnöksége, Steinbach József püspök és Dr. Huszár Pál főgondnok, valamint Szita Károly, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármestere.

Az ünnepi alkalmon Bellai Zoltán lelkipásztor az alábbi gondolatokkal

emlékezett az indulásra és a megtett útra: „Az ószövetségi próféta szerint ahol jelen van és cselekszik Isten, ott olyan dolgok is megtörténhetnek, amik a dolgok természetes rendje szerint egyébként soha nem történhetnének meg: „tóvá lesz a délibáb” (És 35,7), azaz a látomásból, az álomból valóság lesz! Akik részesei voltunk a húsz esztendő Lorántffy létrejöttének és növekedésének, és akik most itt

együtt vagyunk, hogy a megtett útért hálát adjunk, az út során nagyon sokszor ezt éltük át: az álom sokkal inkább valósággá lett, mint ahogyan azt mi álmodni mertük...

A rendszerváltozás idején néhányunknak itt Kaposváron volt egy álmunk: milyen jó lenne egy református iskola ebben a városban! Eleinte nagyon ki se mertük mondani, azután elkezdünk beszélni róla, majd megszületett a Presbitérium döntése, és 1992 szeptemberében elkezdődött: tizenhat kisgyermekkel, lelkes szülőkkel, két tanítónővel...

Semmink nem volt! Nem volt épületünk, nem volt felszerelésünk, nem volt pénzünk – csak bizonyosságunk volt: ez egy jó ügy, ez egy Isten előtt kedves ügy...

Húsz év távlatából most már talán azt is ki lehet mondani: igazában egyházi hátszelünk sem volt! Az egyházkerület a pápai iskola, az egyházmegye meg a csurgói iskola újraindításával volt elfoglalva. Akkoriban sokan, sokszor még azt a kérdést is nekünk szegezték: mi a csudának református iskola Kaposváron, ahol soha nem volt református iskola?

Azóta eltelt húsz esztendő! Lett épületünk – ki gondolta volna, hogy az egykori munkásőr-laktanyából 20 tantermes református iskola lesz? Lett felszerelésünk, berendezésünk, könyvtárunk, lettek supermodern informatikai eszközeink – amikor 1992-ben az első táblát ajándékba kaptuk az egyik kaposvári önkormányzati iskolától, amikor megvettük az első írásvetítőt, ki gondolta volna, hogy mára számítógépek, projektorok, interaktív táblák állnak majd rendelkezésünkre? Lettek pedagógusaink – ki gondolta volna, hogy a kezdeti, két tanítónőből álló „tantestület” mára 60 fős tantestületté növekszik? Lettek munkatársaink: ki gondolta volna, hogy a kezdeti egyetlen, kétórás részmunkaidőben dolgozó takarítónkhoz képest mára 20 fős munkatársi csapat segíti az iskolai munkát? És ami a legfontosabb: lettek diákjaink! Ki gondolta volna, hogy a 16 kisgyermekkel elinduló iskolának 2012 szeptemberére (kehidakustányi tagintézményünkkel és mosdósi gyógyintézeti iskolánkkal) 525 beiratkozott diákja lesz? Ki gondolta volna akkor, hogy húsz év múltán a „Lorántffy” lesz az egyházkerület legnagyobb iskolája?

Igen, mostanra „tóvá lett a délibáb”, az álomból minden álmot felülmúló valóság lett... Mert Isten itt volt, velünk volt, cselekedett, és győztes üggyé tette azt, aminek a győzelmében mi olykor csak nagyon sok félelemmel a szívünkben mertünk reménykedni!

És hadd osszam meg a jelenlévőkkel: manapság ismét álmodunk!

Presbitériumunk a nyár elején döntött arról, hogy – a Lorántffyhoz integráltan – óvodát létesít. Ha Isten megsegít bennünket, 2014 szeptemberében elindulhat a református óvoda Kaposváron. Ezzel egyidejűleg nagyon keményen dolgozunk azért, hogy tovább növelhessük iskolaingatlanunkat, és megépülhessen végre a mindnyájunk által várva várt

tornatermünk is.”

Az ünnepségen elismerésben részesültek azok, akik az alapítás és az eltelt húsz év során különösen is sokat tettek az iskoláért: Lorántffy-díjat kapott Kiss Lajos örökös főgondnok, Lóczy Istvánné nyugalmazott igazgató és Szigetvári György Ybl-díjas építész. Értékes ajándékot kapott a Presbitériumtól Molnár Tímea, a húsz év előtti legelső osztály tanítónője, az iskola jelenlegi igazgatója. A Dr. Virágh Zoltán által alapított Lorántffy emlékérmét vehették át Dézsi László és Dézsiné Erdős Beatrix, akiknek legidősebb gyermeke a húsz évvel ezelőtti első osztály diákja volt, legfiatalabb gyermekük pedig ebben az évben szerzett érettségi bizonyítványt a Lorántffyban.

Végtelen hála a Mindenhatónak, hogy mindeddig kegyelmében hordozta az intézményt és köszönet mindenkinek, aki a 20 év alatt szolgálatával előremozdította az iskola ügyét!

Bellai Zoltán
lelkipásztor